

Sygn. akt VIII C 701/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, VIII Wydział Cywilny

w następującym składzie :

Przewodniczący : Sędzia SR Tomasz Kalsztein

Protokolant : Anita Zięba

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą W.

przeciwko A. B.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą W. na rzecz pozwanej A. B. kwotę 591 zł (pięćset dziewięćdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w całości.

Sygn. akt VIII C 701/18

UZASADNIENIE

W dniu 15 marca 2018 roku powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem, wytoczył przeciwko pozwanej A. B. (poprzednio N.) powództwo o zapłatę kwoty 590,74 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód podniósł, że przedmiotowa wierzytelność wynika z umowy bankowej zawartej przez pozwaną z pierwotnym wierzycielem Bankiem (...) w dniu 10 czerwca 2008 roku. Pozwana nie dotrzymała warunków umowy, w konsekwencji ta uległa rozwiązaniu. W dniu 6 grudnia 2017 roku pierwotny wierzyciel zbył wierzytelność wobec pozwanej na rzecz (...) (...), który następnie na mocy umowy cesji z dnia 13 grudnia 2017 roku, dokonał przeniesienia praw do tej wierzytelności na rzecz powoda.

(pозew 3-4)

W dniu 26 kwietnia 2018 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał przeciwko pozwanej nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (VIII Nc 701/18), którym zasądził dochodzoną pozewem kwotę wraz z kosztami procesu.

(nakaz zapłaty k. 41)

Nakaz ten pozwana zaskarżyła sprzeciwem w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według złożonego do akt spisu kosztów. W uzasadnieniu pozwana podniosła zarzut nieistnienia dochodzonego roszczenia, braku legitymacji procesowej czynnej powoda oraz – z ostrożności procesowej – zarzut przedawnienia roszczenia.

(sprzeciw k. 44-48)

Na rozprawie w dniu 22 stycznia 2019 roku w imieniu powoda jego pełnomocnik nie stawił się. Pełnomocnik pozwanej podtrzymał stanowisko wyrażone w sprzeciwie.

(protokół rozprawy k. 59)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 grudnia 2017 roku Bank (...) S.A. w W. zawarł z (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym w W. umowę o przelew wierzytelności, m.in. wobec dłużnika A. B.. Następnie, na mocy umowy cesji z dnia 13 grudnia 2017 roku, (...) (...) przeniósł prawa do przedmiotowej wierzytelności na rzecz powoda. W wyciągach z elektronicznego załącznika do umów sprzedaży wierzytelności, o których mowa wyżej, zadłużenie pozwanej zostało oznaczone na kwotę 586,65 zł, a jako jego źródło podano umowę z dnia 10 czerwca 2008 roku.

W zawiadomieniu o cesji wierzytelności z dnia 22 stycznia 2018 roku wskazano, że na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 13 grudnia 2017 roku powód nabył wierzytelność wobec pozwanej wynikającą z umowy bankowej z dnia 10 czerwca 2008 roku, która została rozwiązana w dniu 10 lutego 2009 roku.

(zawiadomienie o cesji wierzytelności k. 6-7, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji k. 8, k. 31, umowa przelewu wierzytelności wraz z załącznikami k. 11-13, k. 27-30, oświadczenie o zapłacie ceny k. 29v., k. 39, okoliczności bezsporne)

W wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nr (...) z dnia 22 lutego 2018 roku powód wskazał, iż zadłużenie pozwanej wynikające z umowy bankowej wynosi według stanu na dzień wystawienia wyciągu 590,74 zł, na co składa się: kapitał – 300,51 zł oraz odsetki – 290,23 zł

(wyciąg z ksiąg rachunkowych k. 5)

Pozwana do dnia wyrokowania nie uregulowała wskazanego zadłużenia, dochodzonego przedmiotowym powództwem.

(okoliczność bezsporna)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie znajdujących się w aktach sprawy dowodów z dokumentów, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Rozważania w niniejszej sprawie rozpocząć należy od oceny zgłoszonego przez stronę pozwaną zarzutu przedawnienia roszczenia, skuteczne podniesienie przedmiotowego zarzutu jest bowiem wystarczające do oddalenia powództwa bez potrzeby ustalenia, czy zachodzą wszystkie inne przesłanki prawnomaterialne uzasadniające jego uwzględnienie, a ich badanie w takiej sytuacji staje się zbędne (por. uzasadnienie uchwały pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2006 roku, III CZP 84/05, OSNC 2006/7-8/114 oraz uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2010 roku, I CSK 653/09, LEX).

Zarzut ten okazał się w pełni zasadny. Z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustawie, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu (art. 117 § 1 k.c.). Zgodnie z art. 117 § 2 k.c., po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba, że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Roszczenie dochodzone niniejszym powództwem bez wątpienia jest roszczeniem majątkowym, a zgodnie z zasadą ogólną z upływem trzech lat przedawniają się roszczenia – jak w przedmiotowej sprawie – związane z prowadzoną działalnością gospodarczą, jako że bank – pierwotny wierzyciel takową działalność niewątpliwie prowadził (art. 118 k.c.).

Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne (art. 120 § 1 zd. 1 k.c.). Bieg przedawnienia przerywa się m.in. przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia, ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia (art. 123 § 1 pkt 1 k.c.) oraz przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.). Po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo, przy czym w razie przerwania przedawnienia w sposób wskazany w art. 123 § 1 pkt 1 k.c., biegnie ono na nowo dopiero po zakończeniu postępowania (art. 124 k.c.). Bieg terminu przedawnienia nie rozpoczyna się, a wszczęty ulega zawieszeniu w przypadkach wskazanych w art. 121 k.c.

Roszczenie dochodzone przedmiotowym powództwem stało się wymagalne od dnia 10 lutego 2009 roku (data rozwiązania umowy bankowej z dnia 10 czerwca 2008 roku wskazana w treści zawiadomienia o cesji wierzytelności), tymczasem z przedmiotowym powództwem powód wystąpił dopiero w dniu 15 marca 2018 roku, a więc po upływie ponad 6 lat od daty upływu okresu przedawnienia.

W świetle przepisów regulujących przerwanie i zawieszenie biegu terminu przedawnienia, stwierdzić należy, że w okresie 3 lat od momentu rozpoczęcia biegu terminu przedawnienia, nie doszło do przerwania ani zawieszenia tego terminu – powód nie wykazał, aby takie przerwanie lub zawieszenie miało miejsce. W przedmiotowej sprawie powód nie wykazał również, aby pozwana zrzekła się korzystania z zarzutu przedawnienia. Nie sposób także uznać, by względy słuszności wymagały nieuwzględnienia w przedmiotowej sprawie upływu terminu przedawnienia, zgodnie z art. 117¹ § 1 i 2 k.c.

Jedynie na marginesie wyjaśnić należy, że strona powodowa nie udowodniła również samego żądania pozwu, do akt sprawy nie został bowiem złożony żaden dokument, który potwierdzałby fakt zawarcia przez pozwaną przedmiotowej umowy bankowej, zaś nawet w uzasadnieniu pozwu brak jest jakichkolwiek danych i twierdzeń faktycznych, co do sposobu wyliczenia dochodzonego zadłużenia, tak w zakresie kapitału, jak i odsetek. Powód nie wskazał nawet dat i kwot, od których odsetki te wyliczono, tym samym brak jest możliwości jakiegokolwiek weryfikacji prawidłowości wyliczenia. W niniejszej sprawie nie ulega wątpiwości, że powołanie dowodów na wykazanie zasadności roszczenia, zarówno w aspekcie „czy się należy”, jak i aspekcie „ile się należy”, obciążało powoda już w pozwie. Powód powinien był w pozwie nie tylko jasno wykazać czego się domaga, ale też powołać dowody na wykazanie zasadności swojego żądania. Poza sporem bowiem pozostaje, że zawsze zachodzi obiektywna potrzeba powołania w pozwie dowodów na wykazanie zasadności swoich roszczeń w zakresie żądanej ochrony prawnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił powództwo w całości.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. regulującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Pozwana wygrała proces w całości, a zatem należy jej się od strony powodowej zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości, na które złożyła się kwota 591 zł.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.